VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2023. gada 26. aprīlī*

Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kas attēlo grilēšanas aparātu – Agrāka dizainparauga nodošana atklātībā – Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. panta 2. punkts

Lietā T-757/21

Activa – Grillküche GmbH, Zelbe [*Selb*] (Vācija), ko pārstāv *F. Stangl* un *M. Würth*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *G. Sakalaitė-Orlovskienė* un *J. Ivanauskas*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Targa GmbH, Zēste [*Soest*] (Vācija), ko pārstāv *M.-H. Hoffmann*, advokāts,

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja K. Kovalika-Baņčika [*K. Kowalik-Bańczyk*], tiesneši G. Hese [*G. Hesse*] (referents) un J. Dimitrakopuls [*I. Dimitrakopoulos*],

sekretāre: A. Juhāsa-Tota [*A. Juhász-Tóth*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2022. gada 23. novembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums[1]

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Activa – Grillküche GmbH* lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas trešās padomes 2021. gada 4. oktobra lēmumu lietā R 1651/2020-3 (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

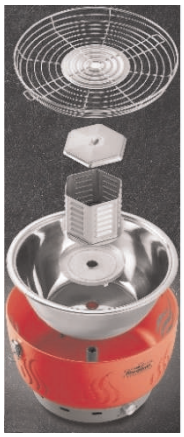
Tiesvedības priekšvēsture

2 2016. gada 5. aprīlī persona, kas iestājusies lietā – *Targa GmbH* –, iesniedza *EUIPO* Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

3 *EUIPO* apstrīdēto dizainparaugu reģistrēja ar numuru 3056449-0001 attiecībā uz "griliem", kas ietilpst 07.02. klasē atbilstoši grozītajam 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par [rūpniecisko] dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu. Tas ir attēlots šādos trijos skatos:

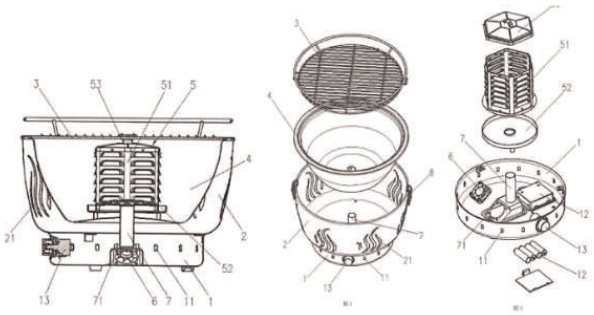

[1] Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

4 2018. gada 14. novembrī prasītāja iesniedza pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu, norādot, ka šim dizainparaugam neesot novitātes un individuāla rakstura Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. panta izpratnē.

5 Lai pamatotu savu argumentāciju, prasītāja atsaucās uz trim agrākiem dizainparaugiem, tostarp Ķīnas funkcionālo modeli, kas reģistrēts ar numuru CN 204 410 600 (turpmāk tekstā – "Ķīnas funkcionālais modelis"), kas 2015. gada 24. jūnijā Ķīnā publicēts *Guangzhou Hungkay* un kas tostarp ir attēlots šādos skatos:

6 Pēc tā publicēšanas attiecībā uz Ķīnas funkcionālo modeli tika noslēgti divi nodošanas nolīgumi (turpmāk tekstā kopā – "nodošanas nolīgumi"). Ar pirmo nolīgumu, kas noslēgts 2016. gada 26. novembrī, *Guangzhou Hungkay* nodeva personai, kas iestājusies lietā, visas intelektuālā īpašuma tiesības saistībā ar Ķīnas funkcionālo modeli attiecībā uz Eiropas Savienības teritoriju, tostarp Apvienoto Karalisti, sākot no 2014. gada 7. oktobra. Ar otro nolīgumu, kas noslēgts 2016. gada 28. novembrī, A, kas ir Ķīnas funkcionālā modeļa sākotnējais dizainers un *Guangzhou Hungkay* darbinieks, nodeva pēdējai minētajai visas ar minēto Ķīnas funkcionālo modeli saistītās intelektuālā īpašuma tiesības, arī sākot no 2014. gada 7. oktobra.

7 Ar 2020. gada 12. jūnija lēmumu Anulēšanas nodaļa noraidīja pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu un piesprieda prasītājai atlīdzināt izdevumus.

8 2020. gada 4. augustā prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

9 Ar apstrīdēto lēmumu *EUIPO* Apelācijas trešā padome noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieku prasījumi

10 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– atzīt apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu;

– piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

[..]

Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punkta pārkāpums

13 Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome esot pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktu, balstot savu lēmumu uz nogaidīšanas periodu, lai gan pieteikuma par atzīšanu par spēkā neesošu pamatojumam norādītais Ķīnas funkcionālais modelis personai, kas iestājusies lietā, tika nodots tikai pēc apstrīdētā dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas. Tā būtībā uzskata, ka tiesību pārņēmēja statuss minētā panta izpratnē var tikt novērtēts, tikai pamatojoties uz faktisko situāciju, kāda pastāvēja šīs iesniegšanas dienā. Tā uzskata, ka nolīgumi, kas noslēgti pēc šī datuma, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav bijuši ar atpakaļejošu datumu, nevar piešķirt tiesību pārņēmēja statusu vai novērst šī statusa neesamību iesniegšanas brīdī. Prasītāja piebilst, ka jautājums par novitāti un individuālo raksturu ir jāizvērtē objektīvi.

14 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

15 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu reģistrētu dizainparaugu uzskata par jaunu, ja sabiedrībai nav darīts pieejams identisks dizainparaugs pirms tā datuma, kad iesniegts reģistrācijas pieteikums par to dizainparaugu, kura aizsardzība tiek pieprasīta.

16 Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punktam, lai piemērotu tostarp šīs regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tiek uzskatīts, ka dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai, ja tas ir publicēts pēc reģistrācijas vai citādi, vai izstādīts, izmantots tirdzniecībā vai citādi nodots atklātībai pirms dizainparauga, kura aizsardzība tiek pieprasīta, reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, izņemot, ja par šiem notikumiem parastā uzņēmējdarbības gaitā praktiski nav varējis uzzināt to personu loks, kas specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā. Dizainparaugu tomēr neuzskata par darītu pieejamu sabiedrībai tikai tādēļ, ka tas ir atklāts trešajai personai ar tieši vai netieši izteiktu konfidencialitātes nosacījumu.

17 Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktam šīs regulas 5. panta mērķiem nodošana atklātībā netiek ņemta vērā, ja dizainparaugs, kura aizsardzība tiek pieprasīta atbilstoši reģistrēta Kopienas dizainparauga tiesībām, ir darīts pieejams sabiedrībai divpadsmit mēnešu laikā pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma vai pirms prioritātes datuma, pamatojoties uz informāciju vai darbībām, ko sniedzis vai veicis dizainers vai viņa tiesību pārņēmējs.

18 Saskaņā ar judikatūru, lai Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punkts būtu piemērojams saistībā ar spēkā neesamības atzīšanas procesu, tā dizainparauga, uz kuru attiecas pieteikums par atzīšanu par spēkā neesošu, tiesību īpašniekam ir jāpierāda, ka tas ir vai nu minētā pieteikuma pamatojumam norādītā dizainparauga modelētājs, vai arī šī modelētāja tiesību pārņēmējs (spriedumi, 2011. gada 14. jūnijs, *Sphere Time*/ITSB – *Punch* (Kakla lentei piestiprināts pulkstenis), T-68/10, EU:T:2011:269, 26. punkts, un 2015. gada 18. novembris, *Liu*/ITSB – *DSN Marketing* (Portatīvā datora soma), T-813/14, nav publicēts, EU:T:2015:868, 23. punkts).

19 Šajā lietā Apelācijas padome uzskatīja, ka Ķīnas funkcionālā modeļa publicēšana Ķīnā 2015. gada 24. jūnijā bijusi nodošana atklātībā. Tā arī uzskatīja, ka šī nodošana atklātībā ir attiecināma uz modelētāja tiesību pārņēmēju un ka tā ir notikusi divpadsmit mēnešu nogaidīšanas periodā pirms apstrīdētā dizainparauga iesniegšanas datuma, kas ilga no 2015. gada 5. aprīļa līdz 2016. gada 4. aprīlim. No minētā tā secināja, ka Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktā paredzētais izņēmums šajā lietā ir piemērojams.

20 Šajā ziņā attiecībā uz lietā nozīmīgajiem faktiem vispirms jānorāda, ka no personas, kas iestājusies lietā, iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka A, *Guangzhou Hungkay* darbinieks, ir Ķīnas funkcionālā modeļa modelētājs un ka viņš ir nodevis savas intelektuālā īpašuma tiesības savam darba devējam *Guangzhou Hungkay* atbilstoši 2016. gada 28. novembrī noslēgtajam nolīgumam, kas stājās spēkā 2014. gada 7. oktobrī, kā tas izriet no viņa paziņojumiem. *Guangzhou Hungkay* īpašuma tiesības uz Ķīnas funkcionālo modeli apstiprina Ķīnas patentu tiesības, saskaņā ar kurām izgudrojums/jaunrade, kas īstenots, pildot darbinieka funkcijas vai izmantojot darba devēja materiālās un tehniskās iespējas, tiek uzskatīts par darbavietā veiktu izgudrojumu/jaunradi, attiecībā uz kuru darba devējam ir tiesības pieprasīt patentu.

21 Pēc tam 2015. gada 24. jūnijā *Guangzhou Hungkay* kā modelētājs vai vismaz kā viņa tiesību pārņēmējs darīja Ķīnas funkcionālo modeli pieejamu sabiedrībai, publicējot to pēc pēdējā minētā reģistrācijas Ķīnā. Lietas dalībnieki piekrīt, ka Ķīnas funkcionālais modelis ir identisks apstrīdētajam dizainparaugam.

22 Visbeidzot 2016. gada 26. novembrī atbilstoši noslēgtajam nolīgumam *Guangzhou Hungkay* nodeva personai, kas iestājusies lietā, daļu no intelektuālā īpašuma tiesībām uz grila dizainparaugu, kas atbilst Ķīnas funkcionālajam modelim. Saskaņā ar šo nolīgumu "visas tiesības uz dizainparaugu attiecībā uz Eiropas [Savienības] teritoriju, iekļaujot [Apvienoto Karalisti], 2014. gada 7. oktobrī tikušas nodotas no [*Guangzhou*] *Hungkay* [personai, kas iestājusies lietā]", un "[persona, kas iestājusies lietā], ir tiesīga [..] īstenot un aizsargāt visas šajā līgumā [..] noteiktās tiesības attiecībā pret visām trešām personām [..], kas pārkāpj jebkādas intelektuālā īpašuma tiesības uz dizainparaugu [..]".

23 Attiecībā uz jautājumu, vai Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktā paredzētais izņēmums ir piemērojams šajā lietā, pirmkārt, ir jāprecizē, ka nodošanas nolīgumus reglamentē piemērojamās valsts tiesības un ka prasītāja nav pamatoti apstrīdējusi ne to spēkā esamību, ne iespēju atsaukties uz tiem attiecībā pret trešām personām saistībā ar šīm valsts tiesībām.

24 Otrkārt, ir jāatgādina, no vienas puses, līgumu slēgšanas brīvības principa loma Savienības tiesībās un, no otras puses, Regulas Nr. 6/2002 mērķi.

25 Šajā ziņā no judikatūras izriet, ka pušu tiesības noslēgt līgumus, ar kuriem tiek veikta īpašumtiesību nodošana, ir balstītas uz līgumu slēgšanas brīvības principu un tātad nevar tikt ierobežotas, ja nav Savienības tiesiskā regulējuma, ar kuru šajā ziņā tiktu paredzēti īpaši ierobežojumi. No tā izriet, ka, ciktāl līguma noteikums, ar kuru tiek veikta šāda nodošana, nav pretrunā piemērojamajā Savienības tiesiskajā regulējumā paredzētajam mērķim un nerada krāpšanas risku, šāds noteikums nevar tikt uzskatīts par prettiesisku (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 1999. gada 5. oktobris, Spānija/Komisija, C-240/97, EU:C:1999:479, 99. un 100. punkts).

26 Šajā lietā, pirmkārt, saistībā ar piemērojamā Savienības tiesiskā regulējuma saturu neviena tā norma, it īpaši Regula Nr. 6/2002, neliedz pieteikuma par atzīšanu par spēkā neesošu ietvaros ņemt vērā līgumus, kas parakstīti pēc dizainparauga reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma un ar ko tiek veikta intelektuālā īpašuma tiesību attiecībā uz agrāku dizainparaugu nodošana ar atpakaļejošu spēku, kuru reglamentē valsts tiesības.

27 Otrkārt, runājot par piemērojamā Savienības tiesiskā regulējuma mērķi, Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē šīs pašas regulas 20. apsvēruma kontekstā; tajā atgādināts, ka ir svarīgi ļaut modelētājam vai tā tiesību pārņēmējam pārbaudīt tirgū esošos ražojumus, kuros ietverts dizainparaugs, pirms izlemt, vai to aizsardzība reģistrēta Kopienas dizainparauga veidā ir vēlama.

28 No tā izriet, ka Regulas Nr. 6/2002 7. pantā paredzētā izņēmuma mērķis ir sniegt modelētājam vai viņa tiesību pārņēmējam iespēju demonstrēt dizainparaugu tirgū divpadsmit mēnešus ilgā laikposmā, pirms tas kārto formalitātes saistībā ar pieteikšanu. Tādējādi šajā laikposmā modelētājs vai viņa tiesību pārņēmējs, pirms uzņemties ar reģistrāciju saistītās izmaksas, var pārliecināties, ka attiecīgais dizainparaugs ir komerciāli veiksmīgs, nebaidoties, ka uz šajā kontekstā notiekošo nodošanu atklātībā būtu iespējams sekmīgi atsaukties spēkā neesamības atzīšanas procesā, kurš sākts pēc attiecīgā dizainparauga iespējamās reģistrācijas (spriedumi, 2011. gada 14. jūnijs, *Sphere Time*/ITSB – *Punch* (Kakla lentei piestiprināts pulkstenis), T-68/10, EU:T:2011:269, 24. un 25. punkts, un 2015. gada 18. novembris, *Liu*/ITSB – *DSN Marketing* (Portatīvā datora soma), T-813/14, nav publicēts, EU:T:2015:868, 21. un 22. punkts). Līdz ar to Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktā paredzētā izņēmuma mērķis ir aizsargāt modelētāja un tā tiesību pārņēmēja intereses.

29 Šajā lietā nodošanas nolīgumu, viens no kuriem ir noslēgts starp A un *Guangzhou Hungkay* un otrs – starp *Guangzhou Hungkay* un personu, kas iestājusies lietā, ņemšana vērā ir vērsta tieši uz to, lai aizsargātu autora un tā turpmāko tiesību pārņēmēju intereses.

30 Treškārt, attiecībā uz krāpšanas risku ir jānorāda, no vienas puses, ka persona, kas iestājusies lietā, ir ticami paskaidrojusi un prasītāja Vispārējā tiesā to nav apstrīdējusi, ka tai jau bijušas darījumu attiecības ar *Guangzhou Hungkay* pirms apstrīdētā dizainparauga iesniegšanas datuma, kā to var secināt no apstrīdētā lēmuma 33. punkta. Proti, tie jau bija tirdzniecības partneri, jo *Guangzhou Hungkay* bija personas, kas iestājusies lietā, piegādātāja un sarakste par šī grila koncepciju starp tiem tika veikta jau kopš 2014. gada. No otras puses, Ķīnas funkcionālā modeļa nodošanas nolīgumi tika noslēgti 2016. gada novembrī, proti, divus gadus pirms pieteikuma par apstrīdētā dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu iesniegšanas 2018. gada 14. novembrī.

31 Šajos apstākļos, ņemot vērā šīs darījumu attiecības, atbilstošo faktu hronoloģiju un visus pārējos izskatāmās lietas objektīvos apstākļus, nav nekādu norāžu par krāpšanu vai koluzīvu rīcību īpašumtiesību nodošanā, izmantojot nodošanas nolīgumus.

32 No tā izriet, ka Savienības tiesības neliedz, ka šajā lietā lietas dalībnieki saviem nolīgumiem piešķir atpakaļejošu spēku.

33 Tādējādi jākonstatē, tāpat kā to ir darījusi Apelācijas padome, ka, ņemot vērā, ka *Guangzhou Hungkay* ir nodevusi atklātībā Ķīnas funkcionālo modeli, to publicējot Ķīnā 2015. gada 24. jūnijā, un ka persona, kas iestājusies lietā un kas rīkojas kā *Guangzhou Hungkay* tiesību pārņēmēja, ir

iesniegusi identiska dizainparauga reģistrācijas pieteikumu, lai reģistrētu to kā Kopienas dizainparaugu, 2016. gada 5. aprīlī, proti, mazāk nekā divpadsmit mēnešus vēlāk, Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktā paredzētais izņēmums šajā lietā bija piemērojams.

34 Šo secinājumu nevar atspēkot ar prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru līgumi, kas noslēgti pēc iesniegšanas datuma, neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav bijuši ar atpakaļejošu datumu, nevar piešķirt tiesību pārņēmēja statusu vai novērst šī statusa neesamību iesniegšanas brīdī. It īpaši prasītāja apgalvo, ka tad, ja dizainparauga īpašnieks varētu novērst novitātes un individuāla rakstura neesamību atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. pantam, iegūstot un nododot agrākus dizainparaugus pēc sava pieteikuma iesniegšanas, un tādējādi apiet minēto pantu piemērošanu, tā sekas būtu tādas, ka visos spēkā neesamības atzīšanas procesos tas varētu apiet sava dizainparauga spēkā neesamību novitātes un individuāla rakstura neesamības dēļ, vēlāk vēršoties pie agrāka dizainparauga īpašnieka, lai panāktu attiecīgā dizainparauga nodošanu. Visbeidzot prasītāja būtībā uzskata, ka novitātes un individuālā rakstura vērtējums neesot objektīvs faktu vērtējums, bet tas esot patvaļīgi atstāts agrāko tiesību īpašnieku un spēkā neesošu dizainparaugu iesniedzēju ziņā.

35 Proti, ir jānorāda, tāpat kā to ir darījusi Apelācijas padome, ka tam, ka nodošanas nolīgumi tika parakstīti pēc apstrīdētā dizainparauga iesniegšanas datuma, pašam par sevi nav nozīmes, ņemot vērā, pirmkārt, ka no šo nolīgumu satura skaidri izriet, ka tiesību nodošana jau bija spēkā no 2014. gada 7. oktobra un, otrkārt, ka šajā lietā nav pierādīts krāpšanas vai Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punkta mērķa apiešanas risks (skat. iepriekš šā sprieduma 31. punktu).

36 Turklāt, kā *EUIPO* ir norādījis savā atbildes rakstā, Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punkts nekādi neaizliedz iegādāties reģistrētu dizainparaugu, uz kuru attiecas "nogaidīšanas periods", un izmantot šo izņēmumu.

37 Tādējādi Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 34. punktā ir pamatoti piemērojusi Regulas Nr. 6/2002 7. panta 2. punktu un secinājusi, ka Ķīnas funkcionālā modeļa CN 204 410 600 nodošana atklātībā nav šķērslis apstrīdētā dizainparauga novitātei un individuālajam raksturam.

38 Tātad pirmais pamats ir jānoraida.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Activa – Grillküche GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Kowalik-Bańczyk Hesse Dimitrakopoulos

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 26. aprīlī.

[Paraksti]